

A Pécsi Ítéltábla a dr. Plenter Nándor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Ihász Lajos ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt a Zalaegerszegi Törvényszék előtt 4.G.40.087/2011. ügyszám alatt folyamatban volt perében 2012. június 4-én kelt 29. sorszámú ítélet ellen a felperes részéről 31. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 101.600,- (egyszáz-egyezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 22.150,- forint szakértői díjat és 413.545,- forint, az ÁFA-t tartalmazó ügyvédi munkadíjat. Ítéletét azzal indokolta, hogy az alperes vadkár-felelőssége a 2009 közepe és 2010 közepe közötti időszakban a felperes által körteültetvényként hasznosított és hrsz. alatti p.-i ingatlanok vonatkozásában azért nem állapítható meg, mert az ingatlanokon az ültetvény kialakítása nem megfelelően történt, a telepítés sikertelen maradt, a terület gondozatlan volt, így abban az alperesi vadászterületről kiváltott, és az ingatlanokra belépett vadak kárt nem okozhattak, mert a felperesnek sem költsége, sem bevételkiesése nem keletkezhetett.

A p.-i ...hrsz. alatt felvett, a felperes által kukoricásként hasznosított ingatlan tekintetében az elsőfokú bíróság a kereset elutasítását azzal indokolta, hogy az ingatlanban 2010 júniusa előtt az alperesi vadászterületről kiváltott vadak - az alperes által is elismerten - kárt okoztak ugyan, azonban a felperes jogszerű és elfogadható indok nélkül elutasította az alperesnek a felperesi bevételkiesés megelőzése végett tett ajánlatát, mely szerint az alperes a kérdéses terület - ekkor még szakmailag lehetséges és a kár elhárítására alkalmas - újravetésének

költségeit megtéríti. Újravetés esetén a felperes reparációs költsége mindössze 71.000,- forint lett volna. Ezzel a felperes mint földhasználó a bíróság álláspontja szerint felróható módon elmulasztotta a vadkár elhárításában és csökkentésében való, a rendes gazdálkodás körébe tartozó közreműködésre vonatkozó törvényi kötelezettségének teljesítését, így az ebből eredő vadkár a föld használójának terhére esik.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette a pert megelőzően nemperes eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét, mert a szakértő a szakvélemény adásakor mezőgazdasági vadkár kérdésében a szükséges szakmai kompetenciával nem rendelkezett, ezért a bíróság nem vette alapul a szakvéleménynek sem a következtetéseit, sem a mért adatokat. A körtés ültetvényjellege, színvonala, az ottani vadkár kizártsága tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményének, valamint ...ésszakértők más ügyben 2010. január 10-én készített szakvéleményének ésalperesi megbízásból készített magánszakvéleményének együttes értékelésére alapította. A másik terület újravetésének lehetősége vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményére és ezt megerősítő magánszakvéleményére alapította.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése iránt a felperes fellebbezett arra hivatkozással, hogy az ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló szakértői véleményeket nem megfelelően értékelte. Így a felperes álláspontja szerint alaptalanul rekesztette ki a szakértői vélemények közül ...élelmiszeripari feldolgozási és kertészeti növénytermesztési igazságügyi szakértő szakvéleményét, és alaptalanul állapította meg e szakértő vadkár-kompetenciája hiányát, hiszen az e tárgyban megkeresett minisztérium maga is hangsúlyozta, hogy az a jogi álláspontja a kirendelő szervet nem köti, mely szerint a mezőgazdasági vadkár külön nevesített, önálló szakterület. Véleménye szerint mégszakvéleménye kirekesztésének helyessége esetén sem lett volna indokolt az abban rögzített, azóta megfelelően nem rekonstruálható tényadatok felhasználását ilyen módon ellehetetleníteni, mert a tények felmérése és a következtetések levonása - szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával - jól elkülöníthető egymástól, előbbi nem igényli a vadkár-kompetenciát.

A felperes vitatta továbbá, hogy a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő,a körteültetvény minőségével kapcsolatban kertészeti szakmai kompetenciával rendelkezne, állította, hogy az ültetvénynek a kirendelt szakértő által végzett felmérés idején mutatkozó állapota a per tárgyává tett vadkár eredménye. A kukoricás tekintetében vitatta az újravetés lehetőségét a talaj ennek következtében fellépő gyomirtó-túlterhelésére tekintettel. Állította, az elsőfokú bíróság a feleket nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről, noha az újravetés kérdésben a felek között vita volt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett továbbá, amikor nem vette figyelembeszakvéleményére - valóban a felhívásban szereplő határidőn túl - benyújtott észrevételeit és bizonyítási indítványát, mert noha szerepelt a felhívásban a mellőzés terhe, de álláspontja szerint az határidőben érkezettnek tekintendő, mert az elsőfokú bíróság külön végzéssel nem vonta le az elkésztés jogkövetkezményét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, és az alperesnek az elsőfokú eljárásban megállapított ügyvédi munkadíj felének megfelelő másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyes, abból az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetéseket vont le, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság - az alábbi kiegészítésekkel és pontosításokkal - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint, a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva, helybenhagyta.

A 32/2008. (XII. 31.) IRM rendelet 18. § (2) bekezdésében megjelölt 2. számú mellékletének 21. pontjával 2009. január 1-jei hatállyal módosított, az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 4. sz. mellékletének - a pert megelőző jegyzői eljárás és a keresetlevél benyújtása idején, valamint jelenleg is hatályos - 21. pontja szerint a „mezőgazdasági vadkár” szakterület esetében a képesítési feltételek: az okleveles agrármérnöki, vagy a vadgazda-mérnöki, vagy pedig a vadgazdálkodási szakmérnöki végzettség.igazságügyi szakértő 2010. július 30-án kelt szakvéleményének fejléce szerint okleveles kertészmérnökként végez szakértői tevékenységet.

A kertészmérnöki és az agrármérnöki végzettség nem ugyanarra a szakterületre vonatkozik, a hivatkozott 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 4. sz. melléklete is számos helyen megkülönbözteti azokat. Erre is figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy „.....igazságügyi szakértő a mezőgazdasági vadkár szakterület vonatkozásában szakképesítéssel nem rendelkezik. A fentiekből pedig az következik, hogy - az IM rendelet 2-3. §-ai alapján - a névjegyzékbe e szakterület vonatkozásában be nem jegyezhető. A Pp. 177. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság - egyebek mellett - a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt rendelhet ki szakértőként; más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható. A perbeli esetben névjegyzéken kívüli szakértő alkalmazására nem volt szükség, ezért indokolt- mezőgazdasági vadkár szakterületre bejegyzett igazságügyi szakértő véleményének ellentmondó, három kérdésben már a kereseti kérelemben (2. old. 4. bek.) is vitatott - szakvéleményének kirekesztése a bizonyítékok köréből.

Az elsőfokú bíróság ítélete a és hrsz. alatt felvett körtések ültetvényi minőségével kapcsolatban helyes volt, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróság külön-külön és összességükben is helyesen, okszerűen értékelte, ítéletét a tények és azok bizonyítékainak értékelése tekintetében megfelelően indokolta.

A kukoricás újravetésének lehetősége körében a felperes a fellebbezésében tévesen állította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítandó tényekről nem oktatta ki a

feleket. A 2011. október 24-én megtartott tárgyalás 11. sorszámú jegyzőkönyvének 2. oldala szerint a bíróság akként tájékoztatta a feleket, hogy az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a felperes nem tett eleget kármegelőzési kötelezettségének, és e körben bizonyíthatja - egyebek mellett - azt, hogy az alperesi ajánlattétel idején a kukorica újravethető lett volna.

Az elsőfokú bíróságnak az újravetés lehetősége körében tett ténymegállapításai helyesek voltak, az ezeket alátámasztó bizonyítékok értékelése okszerűen történt. Helyes volt az elsőfokú bíróság e tényekből levont jogi következtetése is mind a földhasználó kármegelőzési, illetve kárenyhítési kötelezettségének elmulasztása, mind pedig ennek jogkövetkezménye tekintetében. A felperes ezért fellebbezésében az aggálytalan szakvéleményekkel szemben alaptalanul hivatkozott arra, hogy az újravetés lehetőségét a talaj vegyszer-túlterhelése kizárta volna. A felperes így alapos ok nélkül utasította el az alperesnek az újravetés költségeinek megtérítésére vonatkozó felajánlását, elmulasztotta a kellő időben történő újravetést, amely a teljes körű reparációra alkalmas lehetett volna, e mulasztásából eredő kárát pedig magának kell viselnie.

Az elsőfokú bíróságszakvéleményére tett felperesi észrevételeket és bizonyítási indítványt elutasította, az elutasítást a Pp. 221. §-a (1) bekezdésének II. mondatában foglaltak szerint ítéletében meg is indokolta, az indokokkal a másodfokú bíróság egyetért.

A felperes alaptalanul fellebbezett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján másodfokú perköltségét maga viseli, és köteles megtéríteni az alperesnek a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5)-(6) bekezdése, illetve 4/A. §-a alapján mérsékelt összegben állapította meg, az alperes jogi képviselőjének egyoldalas terjedelmű fellebbezési ellenkérelmére és a pertárgyértékére figyelemmel.

P é c s , 2013. február 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró